

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-497/2011-01
Дана: 16.08.2011. године
Београд

ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА у поступку одлучивања по приговору А.С. из Варварина изјављеног против Одлуке првог састава Високог савета судства број: 119-05-73/2010-01 од 14. јуна 2010. године на основу члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/2010) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/2011), на деветој редовној седници одржаној 16. августа 2011. године, донео је

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор . А.С. из Варварина и **ПОТВРЂУЈЕ** се Одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности број: 119-05-73/2010-01 од 14. јуна 2010. године.

Образложење

Високи савет судства објавио је оглас за општи избор судија у судовима опште и посебне надлежности у Републици Србији дана 15. јула 2009. године у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 52/09 и у дневном листу „Политика“ од истог датума.

На наведени оглас, подносилац приговора А.С. поднела је пријаву за избор судије у Основни суд у Крушевцу и Виши суд у Крушевцу. У тренутку

подношења пријаве била је судија у Општинском суду у Варварину, коју дужност је обављала од 1996. године.

Након спроведеног поступка општег избора судија, Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, бр. 106/09) којом је утврђено да изабране судије ступају на функцију 01. јануара 2010. године. Јединственом одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године утврђено је које судије нису изабране у складу са одредбама Закона о судијама („Службени гласник РС“, бр. 116/08) јер нису испуниле услове за избор у суд за који су поднели пријаву а који су предвиђени одредбом члана 45. Закона о судијама и одредбама члана 1, члана 13. и члана 14. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова. Одлуком Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године, у ставу I тачке 13. изреке утврђено је да подносиоцу приговора престаје судијска дужност дана 31. децембра 2009. године.

Против Одлуке Високог савета судства о избору судија на сталну судијску функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“, бр. 106/09), А.С. је дана 14. јануара 2010. године поднела уставну жалбу. Уставна жалба изјављена је из разлога што је пропуштено да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност и да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њене стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних судија. Даље се наводи да први састав Високог савета судства није омогућио да се изјасни о чињеницама и разлозима, није доставио одлуку са разлозима, као и да је пропустио да на изричит захтев подносиоца жалбе достави податке на којима је заснована одлука о избору судија на сталну судијску функцију. Такође, подаци који се тичу поступка избора судија проглашени су службеном тајном, употребљавани су подаци о личности противно Уставу и закону, а давањем изјава у јавности повређено је лично и професионално достојанство подносиоца. Подносилац приговара процедури избора, указује на Уставом загарантовану сталност судијске функције, као и на независности Првог састава Високог савета судства и појединих чланова. У погледу критеријума стручности указује да је имала укинута одлука и то у 2006. години 17,74%, у 2007. години 29,31% и у 2008. години 25,40%, а у погледу критеријума оспособљености истиче да је у 2006. години имала 80,50% остварење норме, у 2007. години 81,20% и у 2008. години 86,20% испуњености норме. У погледу критеријума достојности навела је да никада није био изнет ниједан разлог, нити покренут поступак пред Влеликим персоналним већем.

Дана 23. фебруара 2010. године подносилац приговора изјавила је и жалбу Уставном суду против одлуке Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у делу става I изреке, којим је подносиоцу жалбе престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године. Жалба је изјављена због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Допуном жалбе од 06. јула 2010. године подносилац приговора се изјаснила на наводе из одговора на жалбу Високог савета судства број:119-05-73/2010-01 од 14. маја 2010. године и истиче да Високи савет судства уместо да размотри све елементе на основу којих се образују разлози за сумњу из члана 14 став 1 тачка 1-8 Одлуке о критеријумима и мерилима, свој закључак о стручности и оспособљености за вршење судијске дужности подносиоца приговора образује само на основу времена израда одлука, па да је и сам ВСС лше применио Одлуку, да је занемарено да се узме у обзир да је поред парничне материје поступала и у ванпарничној материји, да је судијску дужност вршила од 10.06.1996.године до 31.12.2010.године, а да је у том периоду у суду у коме је радило увек био мањи број судија од потребног броја и броја предвиђеног систематизацијом, па да је из тог разлога морало да се поступа и у ванпарничној материји. Истиче се да је након стицања стручног знања из области права детета у организацији Правосудног центра поступала у споровима из породичних односа, па је од укупног прилива у Општинском суду у Варварину она са таквим предметима задуживана са 2/3 прилива, а таквих предмета је у 2006.години примила 52, у 2007.години 71 предмет, а у 2008.години 67 предмета.У току 2006.године имала је одсуствовање због операције карцинома од месец дана а годишњи одмор је у целости искористила ради опоравка, па је из тог разлога било мање остварење судијске норме. У погледу квалитета рада указује да је само у 2007.години имала већи проценат укинутих одлука у односу на суд и то за 1,2% као незнатан. Указује да је ВСС пропустио да оцени да је у посматраном периоду имала знатно више урађених одлука до 30 дана неголи одлука преко 30 и преко 60 дана, а да је на основу тога утврђено да је неоспособљен, а да при том није имао у виду и прилив који је имала, број решених предмета месечно, као и да није имао у виду колико судија може у таквој ситуацији да уради одлука, а поготово време потребно да се ураде одлуке у специфичних предметима, колико временски губи приликом других поступака (обезбеђења, увиђаја на лицу места и сл)

Високи савет судства је поступајући по правном ставу Уставног суда Републике Србије од 25. марта 2010. године донео појединачну одлуку о престанку судијске дужности број: 119-05-73/2010-01 од 14. јуна 2010. године, којом се замењује одлука Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године у

ставу I тачка 13. изреке одлуке и констатује да је А.С. судији Општинског суда у Варварину престала судијска дужност са 31. децембром 2009. године.

У образложењу појединачне одлуке о престанку судијске дужности број: 119-05-77/2010-01 од 14. јуна 2010. године наводи се да су се разлози за сумњу да подносилац приговора не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију образовали у погледу оспособљености, обзиром да подносилац жалбе у периоду који је сагледаван поступајући као судија Општинског суда у Варварину, није у више предмета израдила одлуку у року који се може оценити као примерен рок имајући у виду рокове из Закона о парничном поступку и сложеност предмета, односно одлуке, чиме је доведено у питање и право странака на суђење у разумном року. Подносилац жалбе је у току 2006 године израдила 11 одлука у року између 30 и 60 дана, а 34 одлуке преко 60 дана, у 2007 години је израдила 9 одлука у року између 30 и 60 дана и 50 одлука преко 60 дана, а у 2008 години је израдила 29 одлука у року између 30 и 60 дана и 54 одлука преко 60 дана.

На основу Извештаја о извршеном надзору и контроли рада грађанског одељења Општинског суда у Варварину, на дан 17 априла 2008 године, је извршен преглед од стране Окружног суда у Крушевцу, нерешених предмета у овом суду, а по принципу случајног узорка као и најстаријих предмета, па је утврђено да је у предмету П бр. 424/98 по коме је поднела подносилац жалбе А.С. почев од септембра месеца 2002 године (тужба је поднета у овом предмету 03. јула 1998 године) и подносилац жалбе је у овом предмету рочиште 23.12.2002 године одложила на неодређено време. Све до 8.11.2005 године тј. скоро пуне три године, предмет уопште није узимала у рад, када је заказала рочиште за 16.12.2005 године, које је одложено за 16.02.2006 године, па 24.7.2006 године и 24.8.2006 године за које не постоје записници, а службеном белешком од 4.8.2006 године, судија је констатовао да се тог дана јавио туженик да је у Немачкој, и да ће бити у октобру те године, и од тада у том предмету уопште није поступано. Према наводима из Извештаја „Како се ради о старом предмету, то је приметно да судећи судија показује немаран однос у поступању, јер скоро две године по предмету ништа није рађено.“ Такође, у предмету П бр. 262/99 по коме је поступала А.С. од 2005 године, (тужба је поднета 16.6.1999. године), задње рочиште је одржала 20.3.2006 године и одложила на неодређено време, тј. у евиденцију за 30 април 2006 године, од тада у предмету ништа није рађено.

Затим из Извештаја о извршеној контроли рада Општинског суда у Варварину, на дан 28.06.2007 године утврђено је да у предмету П бр. 5/2002, по коме је прво рочиште заказао други судија 19.03.2004 године, а након њега је поступала

А.С., која је задње рочиште на лицу места заказала 15.03.2006 године, које због снега није одржано, те је предмет стављен у евиденцију за 17.04.2006 године. Тужиља

је по налогу суда уплатила у депозит суда трошкове на име увиђаја на лице места и вештачења, и ти докази ни до данас нису изведени, нити је по предмету поступано, све док пуномоћник тужиље писменим поднеском од 18.04.2007 године није тражио заказивање рочишта након чега је и донета одлука да се одржи 4.7.2007 године на лицу места.

Имајући у виду резултате по наведеним критеријумима, први састав Високи савет судства сматра да подносилац приговора у посматраном периоду није показала задовољавајући ниво оспособљености, а нарочито да није давала приоритет решавању старих предмета.

А.С. је дана 04.11.2010. године поднела Уставном суду жалбу против поједначне одлуке о престанку судијске дужности. Указује да је повређено основно правило *ne bis in idem*, обзиром да је други пут одлучио о истој ствари и то потпуно новом одлуком, по накнадно спроведеном поступку, тајном и неконтрадикторном, уз прибављање и коришћење података непостојећих у време доношења одлуке од 25.12.2009.године, да је повређено начело *reformatio in peius* као и начело забране дискриминације, да ни у новој одлуци Високи савет судства није оборио претпоставку оспособљености, већ да је само утврдио да постоје разлози за сумњу. Указује да би мера одступања од просека суда морала бити дефинисана а није, па да сходно томе само мало одступање по неком мерилу не може бити разлог за престанак судијске дужности. У погледу поступања са старим предметима указује да Високи савет судства није имао у виду колики је број старих предмета у посматраном периоду решила, а да је нормално да решавањем одређеног броја старих предмета, нови предмети у међувремену постају стари предмети. Такође, пропуштено да се утврди сложеност предмета у којима је поступала.

Уставни суд је сходно одредби члана 5. ст. 2 и 3. Закона о изменама и допунама Закона судијама („Службени гласник Републике Србије“, бр.101/10) дана 18. априла 2011. године уступио Високом савету судства предмете формиране по уставној жалби Уж 249/10 и жалби VIII У 204/10. А.С.

Подносилац приговора је дана 19. јула 2011. године доставила Високом савету судства поднесак у коме наводи да остаје при свим наводима из Уставне жалбе, жалби на одлуке о престанку судијске дужности и допунама жалбе. У поднеску истиче да је у раду њеног суда било проблема јер у суду нису била попуњена сва судијска места те да је у суду радило 7 судија, због чега су судије парничари морали да раде и ванпарничне предмете. Подносилац приговора била је председник ванпарничног одељења као и председник већа за поступање у споровима из породичних односа, па је ова околност стварала и додатни притисак јер је у току месеца прве три недеље судила по 5 дана у недељи. У погледу предмета П.424/98, П.262/99 и П.2/05 истиче да је исте примила у

рад од других судија у прерасподели. Изјаснила се и у погледу поступања у предметима који се наводе у појединачној одлуци о престанку судијске дужности:

-Предмет спора у предмету П.424/98 је уговор о делу, а тужилац је на привременом раду у Немачкој, променио адресу, нову није доставио суду, а његовом адвокату је налагано да достави адресу више пута. Предмет је добила у рад у фебруару 2002.године и доказ саслашање странака из наведеног разлога није могао да се изведе.

-Предмет П.262/99 подносилац приговора је добила у рад у априлу 2005.године, радило се о тековина у брачној и породичној заједници.Тужени је на привременом раду у Швајцарској, адреса нетачна, а тек у августу 2005.године успева да достави решење о постављењу пуномоћника за пријем писмена, а позиви странкама упућени путем Министарства правде су враћани неуручени.

-Предмет П.5/02 подносилац приговора је добила у рад у мају 2005.године, предмет спора тековина, обе странке су на привременом раду у Аустрији, доказ саслушањем парничних странака изведен 02.09.2005.године, рочиште на лицу места за 04.10.2005.године одложено на предлог пуномоћника тужиље, уплата трошкова вештачења извршена дана 17.02.2006.године а рочиште које је заказано за 15.03.2006.године одложено због снега. Следеће рочиште на лицу места заказала за 04.07.2007.године када су странке требале бити у земљи, а тужени који је у поседу предмета спора није био на лицу места и због тога није се могло извршити доказивање на лицу места.

Подносилац приговора је навела да је 2/3 премега спорова из породичних односа она примала у рад, а како се они сматрају хитним давала им је приоритет у раду, те да је оваквих предмета у 2006. години примила 52, 2007. године 71 и 2008.године 67 предмета.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства, на основу члана 23. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и марила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, Комисија Високог савета судства је дана 28. јула 2011. године одржала рочиште, на коме се подносилац приговора изјаснио, а извршен је увид у пријаву А.С. на оглас за избор судија број: 111-00-1885/2009-01 од 24. јула 2009. године, резултате рада А.С. судије Општинског суда у Варварину за 2006, 2007. и 2008. годину (Т2 образац), резултате рада Општинског суда у Варварину за посматрани трогодишњи период (Т1 образац), као и извештај Основног суда у Крушевцу-судска јединица у Варварину III Су 16/2011-01 од 19. јула 2011. године.

Према извештају о раду Општинског суда у Варварину и извештају о раду А.С. судије Општинског суда у Варварину, утврђено је да је именована била председник ванпарничног одељења те да је поступала у П материји, О, 1Р и Р, те да је остварила следеће резултате рада:

-у 2006. години:

у П материји укупно у раду 427 предмета старих 96, решила 169 остварење норме 58,90%, решила старих предмета 82, остало нерешено 258, од тога старих 82, разматраних по жалби 62 укинутих 11 или 17,74%. На нивоу суда поступало 4 судије укупно у раду 1183 предмета, од тога старих 371, решено 499 од тога старих 152 просек укинутих одлука 21,74%.

у О материји укупно раду 174 предмета од тога старих 66 решила 102, од тога старих 15. Нема ожалбених. На нивоу суда поступало 4 судије укупно у раду 861 предмет од тога старих 139 решено 632 од тога старих 38 нема ожалбених.

у 1Р материји укупно у раду 30 предмета од тога старих 10 решила 7 од тога 2 стара нема ожалбених. На нивоу суда поступало 2 судија у раду 64 предмета од тога старих 23 решено 21 од тога старих 9 ема ожалбених.

у Р остало укупно у раду 105 од тога 6 старих 75 решила од тога старих 9.

Укупно остварење норме 80,50%. У току 2006. године, Светлана Андрејић је укупно одсуствовала са рада 54 дана.

-у 2007. години:

у П материји укупно у раду 486 предмета старих 126, решила 215 остварење норме 66,80%, решила старих предмета 39, остало нерешено 271, од тога старих 91, разматраних по жалби 58 укинутих 17 или 29,31%. На нивоу суда поступало 3 судије укупно у раду 1302 предмета, од тога старих 374, решено 607 од тога старих 133 просек укинутих одлука 28,29%.

у О материји укупно раду 75 предмета од тога старих 42 решила 43, од тога старих 19. Нема ожалбених. На нивоу суда поступало 3 судије укупно у раду 788 предмет од тога старих 123 решено 625 од тога старих 75 нема ожалбених .

у 1Р материји Укупно у раду 26 предмета од тога старих 18 решила 9 од тога 9 стара нема ожалбених. На нивоу суда поступало 2 судија у раду 56 предмета од тога старих 30 решено 19 од тога старих 14 нема ожалбених.

у Р остало укупно у раду 111 предмета од тога 5 старих 88 решила од тога старих 17.

Укупно остварење норме 81,20%. У току ове године укупно је одсуствовала са рада 23 дана

- у 2008. години:

у П материји укупно у раду 472 предмета, старих 147, решила 222 остварење норме 73,1%, решила старих предмета 43, остало нерешено 250, од тога старих 120, разматраних по жалби 63 укинutih 16 или 25,40%. На нивоу суда поступало 3 судије укупно у раду 1291 предмета, од тога старих 402, решено 609 од тога старих 312 просек укинutih одлука 25,93%.

у О материји укупно раду 33 од тога старих 26 решила 6, од тога старих 1. Нема ожалбених. На нивоу суда поступало 2 судије укупно у раду 794 предмет од тога старих 66 решено 570 од тога старих 13 нема ожалбених.

у 1Р материји укупно у раду 23 предмета од тога старих 17, решила 10 од тога 8 стара нема ожалбених. На нивоу суда поступало 2 судија у раду 53 предмета од тога старих 36 решено 21 од тога старих 16 нема ожалбених.

у Р остало укупно у раду 122 од тога 20 старих 108 решила од тога старих 32.

Укупно остварење норме 86,20%. У току 2008. године године укупно је одсуствовала са рада 47 дана.

Одредбом члана 13. став 4. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова прописано је да се сматра да кандидат није испољио довољан ниво оспособљености ако у последње три године није завршио број предмета који је одређен Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба чл. 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС”, број 80/05) а одредбом члана 6. Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006, 2007. и 2008. године испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просек одељења суда и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања / кршења у односу на најмање један од следећих мерила: одлука

израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења суда у којем је радио; однос нерешених старих предмета (за шта је судија одговоран), у односу на укупан број предмета у раду, у поређењу са просеком одељења суда и имајући у виду прилив предмета.

Одредбом члана 14. став 1. тачка 7. и 8. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова прописано је да се разлози за сумњу у стручност и оспособљеност кандидата образују се зависно од времена израде одлука и начина поступања са старим предметима (броја примљених и броја решених старих предмета и у којим роковима).

Према извештају о раду А.С. у посматраном трогодишњем периоду, подносилац приговора је у 2006. години имала проценат испуњења норме 80,5%, у 2007. години 81,2 % а у 2008. години 86,2%. Високи савет судства је утврдио да подносилац приговора није испунила оријентациону норму прописану Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, иако је имао довољан прилив предмета, са значајним бројем нерешених предмета на крају годишњег извештаја за сваку од посматраних година. Такође, приликом оцене испуњења оријентационе норме, Високи савет судства је имао у виду и ефективно време које је подносилац приговора провела на раду у 2006, 2007. и 2008. години.

На основу извештаја о раду А.С. као и извештаја Основног суда у Крушевцу-судска јединица у Варварину III Су 16/2011-01 од 19. јула 2011. године утврђено је да је:

-Подносилац приговора је у 2006. години 62 одлуке израдила до 30, 11 до 60 и 34 одлуке преко 60 дана (просек одељења за израду одлука преко 60 дана је 29).Предмети у којима је одлука најдуже израђивана су П.797/05(2002) време израде 200 дана, П.615/05 време израде одлуке 193 дана, П.762/05 време израде 178 дана, П.319/05 време израде 219 дана, П.875/05 време израде 219 дана, П.862/05(2002) време израде 258 дана, П.869/05(2002) време израде одлуке 258 дана, П.859/05(2002) време израде 259, П.495/05 време израде 212 дана, П.438/02 време израде 224, П.438/02 време израде 211 дана.

-У 2007. години подносилац приговора је 85 одлука израдила до 30, 9 до 60 и 50 одлука преко 60 (просек одељења 48).Предмети у којима је одлука најдуже израђивана су П.568/05 252 дана, П.291/05 321 дан, П.578/05 237 дана, П.164/06 207 дана, П.384/04 207 дана, П.89/06 235 дана, П.319/05(2002) 222 дана, П.67/07 213 дана, П.318/06 229 дана.

-У 2008. години подносилац приговора је 68 одлука израдила до 30, 29 до 60 и 54 одлуке преко 60 (просек одељења 41). Предмети у којима је одлука најдуже израђивана су П.482/06 239 дана, П.639/03 434 дана, П.335/05 198 дана, П.488/07 269 дана, П.499/06 203 дана, П.429/08 194 дана, П.675/00 195 дана, П.696/05 205 дана, П.147/07 212 дана, П.571/07 202 дана.

Подносилац приговора је имала 138 одлука израђених након рока од 60 дана у посматраном трогодишњем периоду. Подносилац приговора упознала се са наведеним извештајем у погледу времена израде одлука након рока од 60 дана и истакла да је рок за израду одлука преко 60 дана непримерен, али да треба имати у виду да је Општински суд у Варварину имао кадровске недостатке, да је одлуке израђивала без помоћи стручног сарадника, као и да је највећи проблем који је имао општински суд у коме је обављала судијску дужност немогућност доставе, јер се велики број грађана налази на привременом раду у иностранству.

Високи савет судства налази да подносилац приговора није благовремено израђивала одлуке, те да је имала велики број одлука израђених по протеклу рока од 60 дана у посматраном трогодишњем периоду, који број представља и одступање у односу на просек одељења суда. У појединим предметима као што су предмети П.862/05(2002), П.568/05, П.488/07, П.1.402/2007, П.578/05 израда одлука је трајала преко 200 дана, док је у предмету П.639/03 израда одлуке трајала 434 дана, а које чињенице подносилац приговора није оспорила. Савет је ценио и наводе подносиоца приговора због чега је израда одлука трајала дуже од прописаног рока, али налази да исти нису могли утицати на овако непримерено дуг рок за израду одлука. Имајућу у виду наведено, утврђено је да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености у погледу рока израда одлука.

Када је реч о решавању старих предмета, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора није дала приоритет решаваљу старих предмета у П материји, нарочито када се има у виду број старих предмета на почетку извештајног периода и број решених старих предмета на крају извештајног периода у свакој од посматраних година. Такође, повећао се број старих предмета на крају извештајног периода за 2008. годину у односу на број старих предмета на почетку 2006. године јер јој је 31.12.2008.године остало 120 старих П предмета док је 01.01.2006. године у раду имала 96 старих предмета.

Основни суд у Крушевцу није доставио на захтев Високог савета судства на увид списе предмета Општинског суда у Варварину П 424/98, П 262/99 и П 5/02. Подносилац приговора се писмено изјаснила у погледу поступања у наведеним предметима, а на одржаном рочишту је истакла да су тачни наводи у појединачној одлуци о престанку

судијске дужности у вези предузетих радњи у три предмета Општинског суда у Варварину.

Подносилац приговора није показала довољан ниво оспособљености у смислу члана 13. став члана 14. став 1. тачка 7. и 8. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова а у вези са чланом 6. Правила. На основу свих изведених доказа и утврђених чињеница, Високи савет судства је нашао да подносилац приговора не испуњава услове за избор на сталну судијску функцију у смислу члана 45. Закона о судијама из којих разлога је приговор одбијен и потврђена Одлука број: 119-05-73/2010-01 од 14. јуна 2010. године којом јој је престала судијска дужност дана 31. децембра 2009. године.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12. септембра 2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**
Мирјана Ивић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања одлуке.

Д на:

- 1. Подносиоцу приговора,* [REDACTED]
- 2. Архиви Високог савета судства*

